

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Veszprémi Törvényszék – Maďarsko) – Amper Metal Kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-334/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 – Plnění podléhající DPH – Pojem – Článek 168 písm. a) a článek 176 – Nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu – Odmítnutí – Reklamní služby kvalifikované daňovou správou jako nadměrně nákladné a bez užítku – Chybějící obrat vytvářený ve prospěch osoby povinné k dani“)

(2022/C 51/13)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Veszprémi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amper Metal Kft

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že osoba povinná k dani může odpočíst daň z přidané hodnoty (DPH) zaplacenou na vstupu z reklamních služeb, pokud takové poskytnutí služby představuje plnění podléhající DPH ve smyslu článku 2 směrnice 2006/112 a pokud má přímou a bezprostřední souvislost s jedním nebo několika plněními zdanitelnými na výstupu nebo se všemi hospodářskými činnostmi osoby povinné k dani, z titulu jejich režijních nákladů, bez ohledu na okolnost, že cena účtovaná za takové služby je nepřiměřená ve vztahu k referenční hodnotě definované vnitrostátním daňovým orgánem nebo že tyto služby nevedly ke zvýšení obratu této osoby povinné k dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzgericht – Rakousko) – QY v. Finanzamt Österreich, dříve Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Věc C-372/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Články 45 a 48 SFEU – Volný pohyb pracovníků – Rovné zacházení – Rodinné dávky poskytované rozvojovým pracovníkům, kteří vezmou své rodinné příslušníky s sebou do třetí země, do níž byli vysláni – Zrušení – Článek 288 druhý pododstavec SFEU – Právní akty Unie – Působnost nařízení – Vnitrostátní právní úprava, jejíž osobní působnost je širší než osobní působnost nařízení – Podmínky – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 11 odst. 3 písm. a) a e) – Působnost – Zaměstnankyně, která je státní příslušnicí členského státu, zaměstnaná jako rozvojová pracovníce u zaměstnavatele se sídlem v jiném členském státě a vyslaná na misi do třetí země – Článek 68 odst. 3 – Právo žadatele o rodinné dávky podat jedinou žádost u instituce členského státu, která je příslušná přednostně, nebo u instituce členského státu, která je příslušná podřídně“)

(2022/C 51/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: QY

Žalovaný: Finanzamt Österreich, dříve Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Výrok

- 1) Článek 11 odst. 3 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že zaměstnankyně, která je státní příslušnicí členského státu, v němž má ona sama a její děti bydliště, a je zaměstnána na základě pracovní smlouvy jako rozvojová pracovnice zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státě, na kterou se podle právních předpisů tohoto jiného členského státu vztahuje povinný systém sociálního zabezpečení, která je vyslána do třetí země nikoli ihned po přijetí do zaměstnání, ale po ukončení přípravného kurzu v tomto jiném členském státě a následně se tam vrátí na dobu pro opětovné začlenění, musí být považována za zaměstnankyni v tomto členském státě ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 288 druhý pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát přijal vnitrostátní právní úpravu, jejíž osobní působnost je širší než osobní působnost nařízení č. 883/2004, v rozsahu, v němž stanoví, že státní příslušníci států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jsou postaveni naroveň vlastním státním příslušníkům, za podmínky, že je tato právní úprava vykládána v souladu s tímto nařízením a není zpochybněna přednost poslední uvedené úpravy.
- 3) Článek 68 odst. 3 písm. a) nařízení č. 883/2004 a čl. 60 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004, musí být vykládány v tom smyslu, že vzájemně zavazují instituci přednostně příslušného členského státu a instituci podpůrně příslušného členského státu, takže žadatel o rodinné dávky musí podat pouze jednu žádost k jedné z těchto institucí a je poté na obou těchto institucích, aby společně uvedenou žádost vyřídily.
- 4) Články 45 a 48 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát obecně zrušil rodinné dávky, které až do té doby přiznával rozvojovým pracovníkům, kteří své rodinné příslušníky vezmou s sebou do třetí země, do níž byli vysláni, a to za předpokladu, že se toto zrušení uplatní bez rozdílu jak na příjemce, kteří jsou státními příslušníky tohoto členského státu, tak na příjemce, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, a dále, že s sebou uvedené zrušení nenese rozdíl v zacházení mezi dotyčnými rozvojovými pracovníky podle toho, zda vykonali své právo na volný pohyb před tímto zrušením, nebo po něm, ale podle toho, zda s nimi jejich děti pobývají v členském státě, nebo ve třetí zemi.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 2. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München – Německo) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Věc C-484/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice (EU) 2015/2366 – Platební služby – Článek 62 odst. 4 – Příslušné poplatky – Článek 107 odst. 1 – Úplná harmonizace – Článek 115 odst. 1 a 2 – Provedení a použití – Předplatné kabelové televize a přístupu k internetu – Smlouvy na dobu neurčitou uzavřené přede dnem provedení této směrnice – Poplatky za platební transakce iniciované po tomto datu při neudělení oprávnění k inkasu“)

(2022/C 51/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht München